

stedet for straf. Der fremsættes derfor i overensstemmelse med bestemmelserne i militær retsplejeloivs kapitel 15 forslag om, *dels* at der kan opnås en vis udsættelse med udståelsen af et disciplinarmiddel, *dels* at disciplinarmidlet kan indbringes for et disciplinarnævn og derudover for et ankenævn, hvis formænd kan bestemme, at udståelsen yderligere udsættes, indtil det pågældende nævns afgørelse foreligger.

Ud over de forslag til ændringer, der er en følge af de ved militær straffelov og militær retsplejelov gennemførte ændringer af den tidligere retstilstand, foreslås den særlige påtalerregel i gældende lovs § 8 ophævet. Den i denne bestemmelse foreskrevne procedure indebærer i praksis en så stor forsikelse af sagsbehandlingen, at strafforfølgningens præventive virkning svækkes væsentligt. Ved forslaget tilsigtes opnået overensstemmelse med den for civilforsvarets værnepligtige gældende påtaleordning, jfr. civilforsvarslovens § 42, stk. 3, hvorefter det er politimesteren, der afgør tiltalespørgsmål for så vidt angår de i civilforsvarslovens § 42 omhandlede forseelser. Denne bestemmelse foreslås opretholdt i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om civilforsvaret.

Særligt om Jehovas Vidner.

I gældende lovs § 8, stk. 1, er bestemt, at straffetiden i tilfælde, hvor en civil værnepligtig anden gang dømmes for nægtelse af at udføre civilt arbejde, ikke kan være kortere end den tilbageværende del af den pligtige arbejdstid. Denne bestemmelse har i praksis fundet anvendelse på medlemmer af sekten Jehovas Vidner.

Civilforsvarslovens § 42, stk. 2, indeholder en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår nægtelse af at gøre civilforsvarstjeneste.

Før efterårssessionen i 1970 blev medlemmerne af sekten Jehovas Vidner udskrevet til tjeneste i forsvaret og overført til civilt arbejde, hvorefter de blev indkaldt til aftjening af værnepligt. Sektens medlemmer efterkom ikke ordren, og de blev i denne anledning idømt en kortere hæftes Straf for førstegangsudeblivelse og herefter fængselsstraf for andengangsudeblivelse svarende til den pligtige tjenestetid for civile værnepligtige på 16 måneder.

Med virkning fra efterårssessionen i 1970 blev denne praksis imidlertid ændret, således at sektens medlemmer udskrives til tjeneste i civilforsvarskorpset. Da sektens medlemmer også nægter at udføre denne form for værnepligtstjeneste, rejses der tiltale mod dem for udeblivelse i medfør af § 42 i lov om civilforsvaret. Efter praksis blev de herefter idømt hæfte i 40 dage for førstegangsudeblivelse

og fængsel i 10 måneder for andengangsudeblivelse svarende til den da gældende pligtige tjenestetid for menige i civilforsvarskorpset.

Efter at den pligtige tjenestetid for menige i civilforsvarskorpset ved indenrigsministeriets skrivelse af 30. maj 1973 er blevet nedsat til 8 måneder for værnepligtige menige, vil medlemmer af sekten Jehovas Vidner i overensstemmelse hermed i tilfælde af andengangs nægtelse blive idømt en fængselsstraf på 8 måneder.

Spørgsmålet om en lempelse af den strafferetlige behandling af medlemmer af sekten Jehovas Vidner har været rejst af justitsministeren over for indenrigsministeren umiddelbart foranlediget af, at fængselsvæsenet på grund af pladsmangel har haft store vanskeligheder med at fuldbyrde et stigende antal frihedsstraffe.

Man henviser endvidere til de udtalelser, der blev fremsat i folketinget den 27. januar 1972 ved 1. behandling af et den 15. december 1971 forelagt forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, jfr. folketingets forhandlinger 1971-72, sp. 2391, 2395, 2396-97, 2404, 2407-08, 2409 og 2410.

Endvidere har justitsministeren efter indstilling fra indenrigsministeren ved cirkulæreskrivelse af 3. januar 1973 meddelt fængselsvæsenet, at personer, som tilhører sekten Jehovas Vidner, nu kan forventes at blive løsladt på prøve i henhold til straffelovens § 38, stk. 2, når halvdelen af straffen, dog mindst 4 måneder, er udstået, mod tidligere efter at to tredjedele af straffen var udstået.

Indenrigsministeren har til folketingets forsvarsudvalg i anledning af dette udvalgs behandling af forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde, jfr. Folketingstidende 1972-73, Tillæg B, sp. 2261, erklæret sig villig til at optage forhandling med justitsministeriet om, hvorvidt der i forbindelse med en forestående revision af straffebestemmelserne i civilforsvarsloven og lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde vil kunne åbnes mulighed for en ændring af den nuværende ordning, hvorefter der er hjemlet en lovbestemt minimumsstraf — svarende til den tilbageværende del af den pligtige tjenestetid — for andengangs nægtelse af at udføre værnepligtstjeneste.

Justitsministeriet har erklæret at måtte tillægge det væsentlig principiel betydning, at dette lovforslag og forslaget til lov om ændring af lov om civilforsvaret kommer til at indeholde forslag om ophævelse af bestemmelserne i civilværnepligtsloven § 8 og i civilforsvarsloven § 42 om mindste-straf i visse tilfælde. Uanset at den tilbageværende del af den pligtige tjenestetid må være en væsentlig